

Olvasósarok

Paivi Nenonen

látássérült finn költő tollából ismerhet meg két verset az olvasó.

A gyertyák napja

A gyertyák napja, ahogy kialszik, az este gyertyája az ablakban áll,
 És várakozik rám az éjjel gyertyája, amíg magamnak kávét készítek.
 Ezen az ünnepnapi éjszakán, ünnepélyesen csak egyetlen egyet fogok,
 Egy fejezetet befejezni reggelig, hogy megőrizsem azt a benyomást.
 Az ablak képernyőjén megpillantom a régi gyertyákat mind, mind,
 Még jóval azelőtt, hogy aludni térnék, valamennyit elfújom lassan,
 És én magam is, hasonlóképen a sápadt gyertyákhoz az éjszakában,
 Várom, hogy valaki elfújjon engem, vagy kioltom a lángot, magam.
 Természetesen, majd valamikor, de nem ez idő tájt, én is elégek, ám
 Sokszor úgy tetszik nekem, hogy hajnalig az már, aligha sikerülhet,
 Hogy a viaszom ne is csöpögjön, bennem a gyertya szíve sajátomként
 Nyilall, de rövid a kanóc, így van miéértje, hogy abbahagyja az égést.

2006. 11. 15.

*

A Múza elragad, valahányszor

A Múza elragad, valahányszor
 Jéghegybe dermed a mondat,
 S a kezeket a szoknyáról lerázva
 Visszatér a kötelességéhez ő is,
 Íme egy követ hoz magával, ami
 Meghatározó a csendéletben, hiszen
 Számára semmihez sem kell sietség -
 A Múza a csöndet építi bennem -

2008. 10. 18.

(a verseket Anna Banshchikova orosz átültetése nyomán fordította Gaál Áron)